

ceptionel lovgivning her i Danmark. Staten betaler 80 pct. af en privatskoles udgifter; der er ingen andre steder i verden, hvor man har statsfinansierede privatskoler. Men når privatskolerne er statsfinansierede, er der et endnu større ansvar for at sikre, at de kan indgå i en planlægning, der ikke underminerer den folkeskole, som det store flertal af borgerne rent faktisk bruger. Der skal være plads til alternativer, men det skal vel at mærke ske på en sådan måde, at det ikke kun er private initiativer, men at man i fællesskab løser fællesskabets opgaver.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Ja, det kender jeg jo. Det private må sandelig gerne være privat, bare det er på fællesskabets betingelser. Jamen kan fru Christine Antorini ikke se, at det er fuldkommen nonsens?

De bemærkninger om Dansk Folkeparti er altså sagen fuldkommen uvedkommende, og de bygger jo på den almindelige misforståelse, at ytringsfrihed og frihed til at sige, hvad man vil, er noget, man har inden for det enkelte parti. Næ, det er noget, det enkelte parti skal medvirke til at skabe i samfundet.

Må jeg så lige til sidst sige, at når fru Christine Antorini siger, at der skal være et idépolitisk holdningsgrundlag, er det jo udtryk for et rædsselsfuldt tyranni. For at få lov til at fortsætte og oprette en friskole, skal man aflægge en bekendelse om sit idépolitiske holdningsgrundlag, som systemet skal godkende. Jeg vil spørge fru Christine Antorini: Er det virkelig ordførerens forståelse af, hvad frihed er?

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Det er jo et velkendt debattrick at lave en karikatur, som man meget heroisk nedkæmper, og derfor tror jeg også, at når hr. Jesper Langballe sætter sig stille og roligt ned og læser, hvad det var, jeg rent faktisk sagde, vil han finde ud af, at jeg ikke har argumenteret for, at der skal være en eller anden systemkontrol eller kontrol af, om værdigrundlaget er godt nok eller ej.

Jeg roste lovforslaget, fordi der lige præcis ikke tages stilling til, om man synes, værdigrundlaget er godt nok eller ej. Det holder lige præcis den meget vigtige armslængde, der skal være, og det, der skal tages stilling til, er: Er det en god idé at fremrykke anmeldelsesfristen? Ja eller nej? Der tages ikke stilling til, hvilke slags friskoler der skal have lov til at være her eller

ikke skal have lov til at være her. Det handler om anmeldelsesfristen, og jeg håber også, det er den, Dansk Folkeparti vil tage stilling til lidt senere her fra talerstolen.

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg må erkende, at jeg langt hen ad vejen er rigtig enig i det, som fru Antorini har fremlagt. Det er ikke så tit, jeg er enig med Socialdemokraterne om skolepolitikken, så lad os sætte et kryds i kalenderen.

Jeg synes måske, hr. Langballe misforstår det lidt ved at sige, at det er et demokratisk problem. Jeg synes, vi står over for et demokratisk dilemma, for man har to forskellige demokratiske værktøjer, som på en eller anden måde står i modsætning til hinanden, og det dilemma bliver man nødt til at løse. Jeg synes, det er at ramme hovedet på sømmet præcist ved at sige, at der er et demokratisk dilemma, som vi på en eller anden måde skal løse.

Det, jeg gerne vil spørge Socialdemokraternes ordfører om, er: Kan man forestille sig, at Socialdemokraterne vil støtte et forslag, som går ud på, at borgerne i en kommune har ret til at få en folkeafstemning? Hvis der eksempelvis kunne samles en vis procentdel af kommunens indbyggers underskrifter, skulle de så have ret til at udskrive en folkeafstemning om den skolestruktur, byrådet havde fremlagt? Kan man forestille sig, at Socialdemokraterne vil støtte et sådant forslag?

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg mener, det er rigtigt at beskrive det sådan, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil gør, nemlig at det er et demokratisk dilemma, og som jeg også prøvede at sige, kan jeg godt forstå den konkrete forældregruppe, som kan være forbandet over, at den lille lokale folkeskole lukker med alt det, det giver af både praktiske og andre problemer, hvis de i øvrigt har været glade for skolen.

Spørgsmålet er så, om svaret er, at man skal kunne forlange en folkeafstemning. Jeg vil ikke afvise muligheden for det, men det ville kræve, at mange borgere i kommunen rejste kravet om en folkeafstemning. Vi har ikke taget stilling til, hvor den rigtige balance er, men det skal virkelig være sådan, at der er en markant lokal stemning blandt borgerne, før man kan sige, at det